

faa Henseende vil indtræde nogen Forandring. Havde altsaa denne Kommunallov ikke foreligget, dengang man for to Aar siden vedtog en lignende Lov som denne, saa vilde den være bleven vedtaget for fem Aar, og ethvert videre Spørgsmaal i saa Henseende vilde da være bortfaldet. Men naar Sagen nu forholder sig saaledes, saa synes jeg, at der skulde være fremkommen nye stærke Grunde, dersom man nu skulde gaae ind paa at vedtage Loven kun for eet Aar, efterat det engang er erkjendt for Reglen, at fem Aar kunde være et passende Tidrum.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Tscherning og N. Hage:

§ 2 forandres „3 Aar“ til „1 Aar“ forkastedes med 42 Stemmer mod 18.

Lovudkastets § 2 (see Anhang A., Spalte 1247)

vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

2) Forslag af Brun ad § 1:

Slutningen: „der fra 1ste April 1863 at regne nedsettes til 1,450 Rd. aarligt.“

udgaaer og erstattes af:

„der nedsettes til 1,415 Rd. aarligt fra den Tid af, da Amtstuen i sin Heelhed maatte være indbrettet i Nærheden af Rønnebe.“

forkastedes med 60 Stemmer mod 3.

3) Lovudkastets § 1 (see Anhang A., Spalte 1247)

vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

Lovudkastets Titel vedtoges uden Afstemning.

Lovudkastets Overgang til tredie Behandling sattes derefter under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

Ændringsforslag indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov af 8de Marts 1856 angaaende Dretstelsen af en Veterinær- og Landbohøjskole.

(Lovforslaget findes i Anhang A., Spalte 1409 og 10.)

Fallesen: Det forekommer mig, mine Herrer, at Loven, som den her foreligger os, ikke er ret heldig; jeg for mit Vedkommende vilde langt hellere have tiltraadt Loven i den Skikkelse, hvori den oprindelig er indbragt af den ærede Minister i det høie Landsting. Det har noget Tilstalende ved sig, at de forskjellige Videnskaber, der beskæftige sig med Jordens Dykning, findes forenede paa eet Sted, og at de der kunne finde deres Udvikling i en saa høi Grad som mulig, ligesom det ogsaa vilde være besparende for de Kræfter, der dertil maatte være nødvendige, hvis de der kunde være samlede istedetfor at spredes. Paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at det kan have sine Betæneligheder at lade to Anstalter, der høre under to forskjellige Forsamlinger, forenes; rigtignok skulde man troe, at det, der i og for sig er fornødtigt, maatte kunne gjøre Regning paa at vente en velvillig Smøbekommen fra begge Sider, men, som sagt, jeg vurderer disse Betæneligheder. Men naar man da har søgt at komme ud af Sagen ad en anden Vej end den oprindelig foreslaaede, saa synes det mig, at man ikke har været ret heldig i det Forslag, man her er kommet frem med. Det Væsentlige af det, man ønskede, vilde man langt bedre og uden at træde Nogens Ret for nær kunne opnaae ad administrativt Veie. Man har saaledes sagt, at det er en stor Ulempe for Forstlejerne, at de skulle søge Underviisning i de saakaldte Grundvidenskaber, som Mathematik, Fysik, Jordbundslære, Zoologi, Botanik osv. paa forskjellige Steder, at de findes samlede paa Landbohøjskolen, at man der har det hele Apparat tilstede, og at man derfor skulde benytte det. Det forekommer mig nu, at ligesom Administrationen kan sige til en eller anden privat Mand, at han for et Weberlag af 3, 4 à 500